

introducenda fuisse, responderi solet. Atque ita pariter quoque, Imperium & Jurisdictio Regalis, Germanicis Civitatibus liberis, indies major accrevit: quod & placet Auctori Responsi Fridbergensis, in puncto 2. à princ.

2. Sed agerem hanc altius repetamus. In Republicâ Romanâ, præter Urbem Romam, Municipia & Coloniae erant; provinciis quibusdam suae leges singulari privilegio relinquebantur, quibusdam etiam immunitas à tributis concessa fuit: quo respectu libera dicebantur, nec tamen minus populo Romano summa vis Imperii in omnes illoesa manebat; adeo ut provinciales, nec minus Municipia, habuerint Praesides suos. Quod tum manifeste apparebat, cum Imp. Antoninus, omnibus subiectis, Romanæ Civitatis Jus daret: manifestius autem ex eo, quod omnes Civitates, exceptâ Româ, privatorum loco haberentur. Neque aliud tum Civitatum supererat genus, quàm foederatarum, & sociarum; quæ libertatem non amittebant, licet impari conditione in foedus convenissent: quod optimè J. C. Proculus explicat in l. 7. de capt. & postli. reversi. Indeque Civibus Romanis, eò exilii causâ abire licebat. Eadem ferè ratione sub Carolo Magno, omnes ditiones in provinciae formam redigebantur; illisque Episcopi & Comites, qui tam rei Sacrae quàm Politicæ præessent, fuere dati: ut ita omnes subditæ essent Imperatori; quanquàm alia duriores, alia meliorem à victore obtinuerit quandoque conditionem. Nam & Carolus Magnus Saxonia toti, & item populis aliis, antiquis legibus vivere concedebat. Et ita de Civitatum libertate, Sigon. l. 7. de Regn. Ital. scribit: quod illarum libertas constiterit in eo; ut leges, consuetudines, Jurisdictionem, magistratus, vectigalia, sui fermè Juris atque arbitrii haberent. Libertas itaque earum erat, non à subiectione; sed quod ipsis beneficia majora, & privilegia ab Imperatore concessa fuerint eminentiora. Nam & Italia Civitates, sub Imperio Romano-Germanico erant: omnes etenim sacramen-

Arnoldus
Engel-
brecht di-
squisit. de
Jurisd. Imp.
thes. 143. &
aliquot
seqq.